

לע"נ ולאורו של מורנו הרב אלישע וישליצקי זצ"ל

'כי תבוא/ תבואו אל הארץ'

הרב אוהד תירוש

1. **שמות יב** (פ) ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אליהם משכו וקחו לכם צאן למשפחותיכם ושחטו הפסח: {כב} ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזות מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר: {כג} ועבר ה' לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח ה' על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף: {כד} ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם: {כה} והיה כי תבואו אל הארץ אשר יתן ה' לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת: {כו} והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם: {כז} ואמרתם זבח פסח הוא לה' אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו: {כח} וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה ה' את משה ואהרן כן עשו:

2. **שמות יג** {א} וידבר ה' אל משה לאמר: {ב} קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא: {ג} ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא ה' אתכם מזה ולא יאכל חמץ: {ד} היום אתם יצאים בחדש האביב: {ה} והיה כי יביאך ה' אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבوسی אשר נשבע לאבותיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה: {ו} שבעת ימים תאכל מצת וביום השביעי חג לה': {ז} מצות ויאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבלך: {ח} והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים: {ט} והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת ה' בפיך כי ביד חזקה הוציאתי אתכם ממצרים: {י} ושמרת את החקקה הזאת למועדה מימים ימימה: {יא} והיה כי יביאך ה' אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולאבותיך ונתנה לך: {יב} והעברת כל פטר רחם לה' וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים לה': {יג} וכל פטר חמר תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה: {יד} והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו ה' ממצרים מבית עבדים: {טו} והיה כי תקשה פרעה לשלחנו ויהרג ה' כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה על כן אני זבח לה' כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה: {טז} והיה לאות על ידך ולטוטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו ה' ממצרים: (ססס)

3. **ויקרא יד** {לג} וידבר ה' אל משה ואל אהרן לאמר: {לד} כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם: {לה} ובא אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית: {לו} וצוה הכהן ופנו את הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית: {לז} וראה את הנגע והנה הנגע בקירת הבית שקערורת ירקרקת או אדמדמת ומראהו שפל מן הקיר: {לח} ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסגיר את הבית שבעת ימים: {לט} ושב הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירת הבית: {מ} וצוה הכהן וחלצו את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: {מא} ואת הבית יקצע מבית סביב...

4. **ויקרא יט** - וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פרוי שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל: {כד} ובשנה הרביעית יהיה כל פרוי קדש הלולים לה': {כה} ובשנה החמישית תאכלו את פרוי להוסיף לכם תבואתו אני ה' אלהיכם: {כו} לא תאכלו על הדם לא תנחשו ולא תעוננו: {כז} לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך: {כח} ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בככם אני ה': {כט} אל תחלל את בתך להזנותה ולא תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה: {ל} את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני ה': {לא} אל תפנו אל האבת ואל הידענים אל תבקשו לטמאה בהם אני ה' אלהיכם: {לב} מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני ה':

5. **ויקרא כ"ג** - וידבר ה' אל משה לאמר: {ו} דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל הכהן: {ז} ויהי את העמר לפני ה' לרצונכם ממחרת השבת ויניפנו הכהן: {ח} ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתו לעלה לה': {ט} ומנחתו שני עשרונים סלת בלולה בשמן אשה לה' ריח ניחח ונסכה יין רביעת ההין: {י} וילחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם לדורותיכם בכל משבתיכם: (ס) {טו} וספרתם לכם ממחרת השבת...

לע"נ ולאורו של
מורנו הרב אלישע
וישליצקי זצ"ל

6. **ויקרא כ"ה** - {א} וידבר ה' אל משה בהר סיני לאמר: {ב} דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת לה: {ג} שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה: {ד} ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת לה' שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר: {ה} את ספיוח קצירך לא תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ: {ו} והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמה: {ז} ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל: {ח} וספרת לך שבע שבתות שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתות השנים תשע וארבעים שנה: {ט} והעברת שופר תרועה בחדש השבעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם: {י} וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרוור בארץ לכל ישביה יובל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל אחזתו ואיש אל משפחתו תשבו: {יא} יובל הוא שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיתיה ולא תבצרו את נזריה: {יב} כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה: {יג} בשנת היובל הזאת תשבו איש אל אחזתו

7. **במדבר טו** - {א} וידבר ה' אל משה לאמר: {ב} דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל ארץ מושבתיכם אשר אני נתן לכם: {ג} ועשיתם אשה לה' עלה או זבח לפלא נדר או בנדבה או במעדיכם לעשות ריח ניחח לה' מן הבקר או מן הצאן: {ד} והקריב המקריב קרבנו לה' מנחה סלת עשרון בלול ברבעית ההין שמן: {ה} ויין לנסך רביעית ההין תעשה על העלה או לזבח לכבש האחד: {ו} או לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרנים בלולה בשמן שלשית ההין: {ז} ויין לנסך שלשית ההין תקריב ריח ניחח לה':

8. **דברים כ"ו** - {א} והיה כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה: {ב} ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר ה' אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר ה' אלהיך לשכן שמו שם: {ג} ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום לה' אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע ה' לאבותינו לתת לנו: {ד} ולקח הכהן הטנא מיך והניחו לפני מזבח ה' אלהיך: {ה} וענית ואמרת לפני ה' אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב: {ו} וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה: {ז} ונצעק אל ה' אלהי אבותינו וישמע ה' את קלנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו: {ח} ויוצאנו ה' ממצרים ביד חזקה ובזרע נטויה ובמרא גדל ובאותות ובמפתים: {ט} ויבאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש: {י} ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי ה' והנחתו לפני ה' אלהיך והשתחוית לפני ה' אלהיך: {יא} ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה' אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך: {ס}